

From the shiurim of hagaon hatxadik harav Eliexer Berland shelita

A Shiur given on the second night of Chol Hamoed Sukkot by the Kennes of the Yartzeit of Rabeinu in Chulon

Am Yisrael came to this world in order to sit in one Sukkah. the entire Am Yisrael are able sit in one Sukkah¹. Behitkalelut ha'Gevanin. Rabeinu taught us that the whole Am Yisrael are able to sit in one Sukkah - this is the Behitkalelut ha'Gevanin, the whole Am Yisrael came to this world in order to sit in one Sukkah. And therefore we say "Ana Hashem Hoshia Na Ana Hashem Hatzlicha Na" (Tehilim 118, 25), Hoshi'a – הושיעה is the letters Yehoshua – יהושע, because all the Chagim are Nimshach from the Ko'ach of Yehoshua Bin Nun, therefore the Milui (letters filling the letter) of Yud -ז"ו are the letters Vav 'ו and Daled 'ז, which they are the Gimatria 10 ('ז=4 'l=6), the Milui of the letter Hey - "ז is Yud - " which is also ten, the Vav - ו"ו the Milui is Yud ' and Vav 'l which is 16, and after that you have Shin - " which the Milui is Yud ' and Nun 'l which is 60, the Ayin - " is also Yud ' and

¹ סוכה כ"ז ע"ב כל האזרח בישראל ישבו בסכת מלמד שכל ישראל ראוים לישב בסוכה אחת

Nun 'ן which is 60, all together this is 156 [10 + 10 + 16 + 60 + 60 = 156] which is the Gimatria Yosef – אום", - we came to this world only for one thing: To Recognize Yosef Hatzadik.

All what we came to this world is in order to recognize Yosef Hatzadik, 'The entire world was created to serve companions for him' (Berachot 6b, Shabbat 30b)², the whole reason a person came to this word is in order to reveal the Tzadik Emet, - a person came to this world only for one purpose: in order to reveal the Tzadik Emet. So therefore you have to learn Shas Gemara. everything in order to reveal the Tzadik Emet. The whole Avoda of a person from when he's born is to reveal the Tzadik Emet, there is a Tzadik Hador - the Tzadik Emet, all the generations are Nimshach (drawn) from the Tzadik Emet,

all of the generations — all of their Neshamot are Nitzotzot of the Tzadik Emet, who is the Sod of Bereishit. On Simchat Tora we will start to read Chumash Bereishit, and after that will be Shabbat Bereishit, - Bereishit — אראשיים is Rosh Bayit - אראשיים בייר, the Rosh Bayit which on him the whole world³ and all the generations are standing.

The Rebbe says "I can bite a piece of wood from all the Yisurim (agony) that I have⁴", the Rebbe came to the world – he said that "I can bite a piece of wood and cut it with my teeth from so much Yisurim which I took upon myself until the end of all the generations", - the Rebbe took upon himself the Yisurim of all the holocaust, the Rebbe took everything, just, we need to know how to use the Zechut of the Rebbe, that Rabeinu is the

² See the Gemara ברכות ו ע"ב in the supplements.

³ See the Gemara הגיגה יב ע"ב in the supplements at the end of this Shiur.

⁴ See שבחי הר"ן כ"ה brought after the Shiur

Tzadik Emet, the Tzadik Emet of all the generations, - the Rebbe came to this world in order to be Mamtik the Dinim.

And this is what happens on Sukkot, today we are holding by Chesed shebe'Tiferet, and from tomorrow it will be Chesed shebe Netzach, from tomorrow everything already Nimtak, from tomorrow it is already possible to eat everything, because from tomorrow everything is Nimtak, there is nothing in this world which is not Nimtak, the whole Avoda is to reach Chesed shebe 'Netzach, how is it possible to reach Chesed shebe 'Netzach? From where do we receive the Kochot (strength) to reach Chesed shebe'Netzach? - Therefore we travelled to Uman, this was the Nesirah that they were Menaser Leah from the Ze'eir Anpin and the Keter of Rachel.

The Rebbe says (Chayei Moharan 306) "The world will bless themselves that they should have a Rosh Hashana like it is by you on Erev Rosh Hashana⁵", - from everyone has to arrive Erev Rosh Hashana to without exception, without Protectzia (favoritism), each and every one next year will reach until the Shekia - until Hadlakat Neirot on Friday in order that he will be able to be Rosh Uman on Frev Hashanah. The Rebbe says that on Erev Rosh Hashanah he is already Mamshich all the Tikunim to the world⁶ (so therefore you have to be in Uman also on Frev Rosh Hashana and it is not enough just to come on Erev Rosh Hashana). And then the Rebbe is Metaken even 'Shloshim Ume'a Mishkala', which is Meramez to the 130 first years of Adam Harishon that he gave birth to Mashchitim.

⁵ See חיי מוהר״ן ש"ו brought after this Shiur

⁶ See עלים לתרופה של"ז brought after this Shiur

Everyone should shout: "Shloshim Ume'a Mishkalah⁷".

Whoever shouted Shloshim Ume'a Mishkalah Metaken everything, all the Aveirot, all the Pegamim from the Cheit of Adam Harishon, of 130 vears of Adam Harishon, - there is no Aveirah which you aren't Metaken when everyone shouts out together: "Shloshim Ume'a Mishkalah", and then we are Metaken all the Aveirot of the whole Am Yisrael, of the whole world, of all the generations.

And this is the Sod of the Livyatan in which Yona entered, that he – Yona Hanavi said that he prefers to be swallowed up in the Livyatan, "I don't say Tochacha". Bil'am was happy to say Tochacha, he danced from happiness, "behold, I found the Chet Haegel by the Jews, I found such an Aveira." And there in Ninve, there were real Aveirot

– not one-offs – Aveirot every day, every moment, he said "I won't say Tochacha, I will be swallowed up in the Livyatan, I will be swallowed up in the middle of the ocean, and I won't say Tochacha!" Everyone should shout: 'I don't say Tochacha⁸!"

Therefore they buy Maftir Yona for a million dollar, in Vizhnitz they sell it for 10 million dollar, in Gur it is a million hundred dollar. because Yona didn't want to any Tochacha. he sav preferred to be swallowed up in the stomach of the Livyatan and not to say Tochacha, everyone should shout: 'To be swallowed up in the stomach of the Livyatan and not to say any Tochacha...9"

Therefore they buy the Haftara for a million – hundred million – billion, every Chatzer (Chasidik court) buys it for astronomical amounts 'of light

^{7 &}quot;שלושים ומאה משקלה" 8 "אני תוכחה לא אומר"

ילהיבלע בבמן הלוויתן ולא להגיד תוכחה' ⁹

years', because through Yona Hanavi it is possible to get to any place in the world. This is the Sod of Yona who was the son of the Tzorfatit. Eliyahu Hanavi said to the Tzorfatit "First make for me¹⁰". - A person came from the heart of the forest from some thicket. and he was a 'Ba'al besimanay'. locks until his waists, with a belt of leather on his waists¹¹, and he says to her "Make for me first", What 'for you first?!' Who are you at all?! Why do you deserve to get first?! - He says "Make for me first", and because she made

for him first and didn't ask any questions she merited to the Beracha "Kad Hakemach Lo Kalta Vetzapachat Hashemen Lo Chaser" "The pitcher of flour shall not end nor will the flask of oil be diminished" (Melachim-1 17, 14).

If you listen to the voice of the Tzadik then a person will have a Shefa of Parnasa for a billion years.

Everyone should shout together: "When you listen to the voice of the Tzadik then there is a Shefa of Parnasa for a billion years.

Supplements to the first Shiur

ברכות ו ע"ב

בשביל זה רבי אבא בר כהנא אמר שקול זה כנגד כל העולם כולו רבי שמעון בן עזאי אומר ואמרי לה רבי שמעון בן זומא אומר כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה. אמר רבי חלבו אמר רב הונא כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין שנאמר סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא וגו' מאי כי זה כל האדם אמר רבי אלעזר אמר הקדוש ברוך הוא כל העולם כלו לא נברא אלא

חגיגה יב ע"ב

ועמודיה יתפלצון עמודים על המים שנאמר לרוקע הארץ על המים מים על ההרים שנאמר על הרים יעמדו מים הרים ברוח שנאמר כי הנה יוצר הרים וכורא רוח רוח בסערה

תניא רבי יוםי אומר אוי להם לבריות שרואות ואינן יודעות מה רואות עומדות ואין יודעות על מה הן עומדות הארץ על מה עומדת על העמודים שנאמר המרגיז ארץ ממקומה

¹⁰ See the story at length in מלכים א י"ז brought after the Shiur

 $^{^{11}}$ על פי הכתוב במלכים-ב א.ח

שנאמר רוח מערה עושה דברו מערה תלויה בזרועו של הקדוש ברוך הוא שנאמר ומתחת זרועות עולם. והכמים אומרים על שנים עשר עמודים עומדת שנאמר יצב גבולות עמים

למספר כני ישראל. ויש אומרים שבעה. עמודים שנאמר חצבה עמודיה שבעה. רבי אלעזר בן שמוע אומר על עמוד אחד וצדיק שמו שנאמר וצדיק יסוד עולם.

שבחי הר"ן כ"ה

גם כענין יסורים שיש על רב הצדיקים, ממש לא נשמע ולא נראה בעל יסורין כמותו ואי אפשר לספר ולבאר. והיה מלא יסורים מבית ומחוץ ובתחלה קדם סוף ימיו היה לו יסורים עצומים ונוראים אשר לא היו יסורים דוגמתם בעולם. וספר שהיסורים שלו הם בידו בכל עת שרוצה הוא מקבלם על עצמו ובאים עליו היסורים הללו, ובעת שרוצה לסלקם נסתלקים מעליו. ועצם קשי וכבד היסורים הללו היה בלי

שעור. ואמרו בשמו שאמר שבשעה שבאו עליו היסורים, מעצם הפלגת הצער והכאב המופלג מאד מאד היה כמעט יכול לנשך עץ בשניו מעצם הכאב (כדרך האדם שיש לו יסורים מופלגים שמעצם היסורים הוא חורק בשניו. ועליו זכרונו לברכה היו יסורים כבדים וקשים כל כך עד שבשעת היסורים היה אפשר, שיחתך עצים בשניו מעצם הצער).

חיי מוהר"ן ש"ו

שָׁמַעְתִּי שֶׁפַּעַם אַחַת עָמַד בְּעֶרֶב רֹאשׁ הַשְּׁנָה אַחַר הַפְּלִיחוֹת וְאָמֵר, אֲנָשִׁים אֲחֵרִים חִיוּ מָרָצִים שֶׁיִּהִיָּה לָהֶם רֹאשׁ הַשְּׁנָה כָּמוֹ עֵרָב

עלים לתרופה של"ז

בְּרוּהְ שֶׁהֶחֶינוּ וְקִּיְמָנוּ וְהִנִּיעָנוּ לַוְּמֵן הַנֶּה. לְוְכּוֹת לְהַתְוַעֵד יַחַד עִם אַנְשֵׁי אֱמֶת אֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים לְהִתְּקַבֵּץ עַל צִיּוּן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ לְהִתְקַבֵּץ עַל צִיּוּן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַצִּדִּיק הַקְּדוֹשׁ

מלכים א י״ז

יוְיָהִי דְבַר ה׳ אֵלָיו לֵאמֹר, קוּם לֵּךְ צְּרְפָּתָה אָשֶׁר לְצִידוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁם הִנֵּה צִּוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה לְכַלְּכְּלֶּדְּ, וַיָּלֶם וַיֵּלֶּךְ צְּרְפָּתָה וַיְּכֹּא אֶל אַלְמָנָה לְכַלְּכְּלֶּדְּ, וַיָּלֶם וַיֵּלֶךְ צְּרְפָתָה וַיְּכֹא אֶל עֵצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֵר קְחִי נָא לִי מְעַט מִיִם לַקְחִי נָא לִי פַּת לֶחֶם בְּיָדְדְּ, וַתֹּאמֶר חַי ה׳ אֱלְקֶידְ אָם יֶשׁ לִי מָעוֹג כִּי אָם מְלֹא כַּף קָמַח עֵצִים וּבְאתִי וַעֻשִּׁיתִיהוּ לִי וְלָבָנִי וַאְּכַלְנָהוּ עֵצִים וּבָאתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וְלָבָנִי וַאְבַלְנָהוּ

ראש הַשְּׁנָה שֶׁהָיָה לָכֶם. וְאָמֵר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן אַנְדֶעָרֶע וָואלְמִן זִיךּ נִיווינְמְשְׁן אַזוֹי אַ ראש הַשָּׁנָה וָכוּ׳:

שֶׁהְבְּמִיחַ לַּעֲזֹר לְכָל מִי שֶׁיָבוֹא אֵלְיו, בִּפְּרְט בְּעֶרָב רֹאשׁ הַשְּׁנָה וּלְהִפְּנוֹת יַחַד בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה אָצְלֵנוּ

וְמֶתְנוּ, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלְיָהוּ אֵל תִּיְרְאִי בּאִי עֲשִׁי כִּרְבְּרֵךְ אַךְּ אֲשִׁי לִי מִשֶּׁם עֲנָה קְמַנָּה בְּרָאשׁנָה וְהֹצֵאת לִי וְלָבְנֵךְ תַּעֲשִׁי בְּאַחֲרֹנְה, כִּי כֹּה אֲמֵר ה' אֱלֹמֵי יִשְּׁרְאֵל כַּּד הַמֶּמֵח לֹא תִּכְלְה וְצַפַּחַת הַשְּׁמֶן לֹא תְחְסָר עֵד יוֹם תֵּת ה' נֶּשֶׁם עַל פְּנִי הָאָדְמָיְה, וַתַּלֶּדְ וַתְּעֲשֶׁה כִּּדְבַר אֵלִיְהוּ וַתִּאַכַל הִיא וְהוּא וּבֵיתָה יָמִים, כַּד הַמֶּמֵח לֹא כַּלְתָה וְצַפַּחַת הַשְּׁמֶן לֹא חָמַר בִּדְבַר ה' אֲשֶׁר נְבִּרְבָר ה' אֲשֶׁר לִּא הָבֵר בִּרְבַר ה' אֲשֶׁר דְּבֵּר ה' בְּיָרְהוּ הַּבְּרָהוּ.

A Shiur given after Shacharit the second day of Rosh Hashana 5779 in the Kloiz in Uman

~Written according to the understanding of the listener~

Now it is the year 5779 - תשע"ט, which this is Ayin Tova, - משע"ט is the Rashei Teivot 'It will be A year of Ayin Tova' - תּיהֵא שִׁינַת עַיִין טיוֹבָה.

The two days of Rosh Hashana are in order to connect Rachel and Leah, that the 'Akevayim' (literally the heels) of Leah should enter into the 'Keter' (crown) of Rachel. Now the Akeivayim of Leah connecting with the Keter of Rachel. It says, "יָהָי דַן נַחָש" עַלֵי דֵרֶךְ שִׁפִיפוֹ עַלֵי אֹרַח הַנֹּשֶׁךְ "עקבי סוּס, "Dan will be a serpent on the road, a viper on the path, which bites the horse's heels, so its rider falls backwards" (Bereishit 49, 17), סוְסין" מַדָן נְשָׁמֵע נַחְרַת, "From Dan is heard the snorting of their horses, at the sound of the neighing of their stallions the whole quakes; they come and devour the land and its produce, the city and those that dwell therein" (Yirmiyahu 8, 16). Because you have to lift up the heels, which this is what is hinted by what is says, וָהַיָּה" עקב" (Devarim 7, 12) – that you have to bounce the heels, ״וְהַיָה עָקָב תִּשִׁמְעוּן... וְשַׁמֵר ה׳ אָלֹקֵיךּ לְּךָּ אָת הַבְּרִית״, And it will be, because you will heed these ordinances and keep and perform, them Hashem, your G-d, will keep for you the covenant and the kindness that He swore to your forefathers", (which hints) that through bouncing the heels then Rabeinu guards our Brit for us12, it is possible to entirely get out of this - from this whole Ta'ava, you can merit to 'Kamoni Mamash',

¹² See in length in לִיקוּמֵי מוֹדְרֵ״ן קם״ם brought at the end of the Shiur

iust like the Rebbe - like the number of the children, - that the Yichudim should according the number children, just like by Rabbi Amram from Papa the father of Rabbi Moshe from Papa (the author of the Sefer Arugot Habosem), and other Tzadikim who merited to 'Like the number of children'. Rabeinu entered into all the limbs of a person, to all places, the power of the Rebbe is found in all places, Rebbe is Metaken everything, there are no investigations, no police, if a person bent down his head to some Abdala then Bizchut Rabeinu they won't catch him, and he can travel to Uman. Rabeinu inside the is investigations, this is the Ko'ach of Rabeinu.

Now, on Erev Yom Tov at twelve at noon someone arrived at the airport with a suitcase of dollars for whoever wanted to travel to Uman, there was only one there who needed, because Meir David Izak¹³ (who was there at that time) already had a ticket and everyone there were already sorted, and whoever didn't have a ticket had already given up, we need to check who this was maybe this was Eliyahu Hanavi. maybe this Rabeinu himself. There was one whom his father pushed him to go to Uman and his mother said that he shouldn't travel and the father said that he should yes travel. So Rabeinu determined through the money, because the whole problem was the money, - all the money in the world is Rabeinu's.

It is written קְבִּיצְקֵךְ יַצִּילָךְ, "קבּוּצִיךְ וְאֶת כָּלְם יִשְׂא רוּחַ",

"When you cry out, let your collections save you; wind shall carry all of them off, a breath shall take them, but he who trusts in Me shall inherit the land and shall inherit My holy mount" (Yeshayahu 57,

¹³ One of the Sons-in-laws of the Rav

13), because here in the *Kloiz* in Uman by the Tzadik – Rabeinu, is the true real *Kibutz*, true that there are other *Kibutzes* but 'Et Kulam Yisa Haru'ach', because they aren't worth anything, only the *Kibutz* of the Rebbe in the *Kloiz* - this is the real *Kibutz*.

The Rebbe truly lives, once, the Chasidim would call Breslever Chasidim 'Toyte Chasidim¹⁴' (in Yiddish, meaning dead Chasidim), but the Rebbe is the only one who is really 'alive', and everyone else are 'dead', they are מְתַהֶּלֶּךְ – going מת הוֹלֶךְ – a walking dead person, because all the Mefursamim are really just dead people walking, they aren't beneficial, and you can't get by them any Yeshu'a (salvation), or anything. And if a person had any Yeshu'a then this was the Ko'ach of Rabeinu, - if he goes with Temimut then Rabeinu is 'Mit'aber' inside

him.

Rabeinu said that this is the whole Inyan of the Kibutz – the Bitul, even though there are all sorts of Nusachs and Chazans, - each one with his own Nusach, but the main thing is the Bitul, this is what the Rebbe wants, - afterwards you can say Ana Beko'ach and three Tikun Kelali's and to be Ma'ale everything.

And the main thing is to connect Rachel with Le'a, this is the whole Invan of Rosh Hashana, for this we arrived here - that the 'Keter' of Rachel should enter the 'Akavayim' of Le'a, this is 'Marom ve'Kadosh', - because Marom is Le'a and Kadosh is Rachel, to connect Rachel and Le'a, the whole time in the Pi'utim it goes over itself again about this - to connect Rachel with Le'a. This is Nisim and Nifla'ot - Nisim is Rachel and Nifla'ot is Le'a. So we see the

¹⁴ See in שִּׁרְבֵּי לֶּדֶשׁ ה' מ brought after the Shiur

Rebbe 'Ayin be'Ayin' (Eye to eye).

Hoshi'a Na, Ana Hashem Hatzlicha Na...

The Rav sang: Ana Hashem

Supplements to the second Shiur

ליקומי מוהר"ן קם"מ

לְשִּׁמְחָה אֲזִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵך בְּעַצְמוֹ וִשְׁמר לְּךְ אֶת הַבְּרִית דְּהַיְנוּ שֶּיִהְהָה בְּעֻזְּרְך לִשְׁמר אֶת הַבְּרִית קָדֶשׁ כִּי עַכַּר בְּנָם הַבְּרִית הוּא עַל יְדֵי עַצְבוּת כַּיָּדוּעַ כִּי בְּנֵם הַבְּרִית בָּא עַל יְדֵי הַקְּלְפָּה הַיְדוּעָה שֶׁנִּקְרֵאת לִילִית עַל שֵׁם, שֶׁפְיַלֶּלֶת הָּמִיד שֶׁיָהוּ בְּחִינַת עַצְבוּת וְעַל בֵּן עַלַּר שְׁמִירַת הַבְּרִית זוֹכִין עַל יְדֵי שִׁמְחָה כִּי עַל יְדֵי שְׂמְחָה זוֹכִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבְּרֵך בְּעַצְמוֹ יַעֲזֹר לוֹ לִשְׁמַר אֶת הַבְּרִית קָדֶשׁ בַּנֵּ״ל יִין בַּיִּיְה נְיְהָיָה עֵקֶב הִּשְּׁמְעוּן לְשׁוֹן שִּׁמְחָה (מִדְרָשׁ רַבְּה נְשֹׂא פָּרָשָׁה יג) עֵקֶב הֵם הָרְגְּלִין הַיְנּוּ לִזְּכּוֹת לְשִׁמְחָה עַד שֶׁהְעֵקבִים שֶׁהֵם הָרְגְלִין יִשְּׁמְעוּ הַשִּׁמְחָה עַד שֶׁהְעַקבִים שֶׁהַם הָרְגְלִין הָאֵלֶה וּשְׁמִרְה בַּעְצְמְכֶם וַעְשִּׁיִם וְהַדִּינִים שֶּעֵל יְדֵי לֵעְשׁוֹת בְּעַצְמְכֶם הַמִּשְׁפְּמִים וְהַדִּינִים שֶּעַל יְדֵי הָאַמְעוּוֹ שֶׁתִשְׁמְעוּ הַשִּׁמְעָלָה בַּנַּיֵּל וְאָז וְהָיָה עֵקֶב הָשִּׁמְעוּן שֶׁתִשְׁמְעוּ הַשִּׁמְחָה בְּהָרַגְּלִין עַל יְדֵי שֶּׁיוֹצְאִים מִשְּׁם הַדִּינִים בַּנַּיֵל עוֹד מָצְאִתִי, שֶּׁיָהוּ בְּחִינַת וְשְׁמֵר ה׳ לְדְּ שֶׁת הַבְּרִית כִּי כְּשֶׁתְּוֹל הֹי לְדְּ שֶׁת הַבְּרִית כִּי כְּשֶׁתְּוֹבְּ

שִׁיחַ שַּׁרְפֵּי קֹרָשׁ ה׳ ת

עֶרֶב בָּאוּ אַנְשֵׁי שְׁלּוֹמֵנוּ תּוֹשְׁבֵי הָעִיר לְתְפְּלְּה וְהַחֵלּוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּחִיּוּת וּכְהִתְלַחֲבוּת בְּדַרְכָּם בַּקֹדֶשׁ. אַחַר הַתִּפְלָּה הִוְּמִינוֹ אָחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לָאֲכֹל אָצְלוֹ. לְטְחֲרֵת הִתְּחַנֵּן לְפָנְיוֹ רַבִּי בְּרוּךְ בַּאִרְדִימְשׁוֹבֶער זַ״ל שֶׁיָבוֹא לָאֱכֹל אָצְלוֹ לְשְׁכַּחַ אָת מֵדֶר הַנְּמִירוֹת שֶׁלוֹ שֶׁשָּׁר אוֹתָם לְשְׁכֵּחַ אָת מֵדֶר הַנְּמִירוֹת שֶׁלוֹ שֶׁשָּׁר אוֹתְם בְּהַתְלַחֲבוּת וְחִיּוֹת שֶׁאֵין לְשַׁעֵר. רַבִּי בְּרוּךְ נְפְּמֵר בִּיוֹם י״ד אָדָר תרפּ פּא. פָּרָר רַבִּי לֵוֶשׁ הְּיִלְ הָרָאשׁוֹנְה אֶל אַנְשׁי הְּלוֹמֵנוּ שֶּבְּבַּאְרְדִימְשׁוֹב, הָרָאשׁוֹנְה אֶל אַנְשׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶּבְּבַּאְרְדִימְשׁוֹב, הָיָה זֶה בְּעֶרַב שַבְּת, וּכְשֶׁחַבּשׁ אֶת אַנְשֵׁי מְחַפֵּשׁ הִנְּךְ אָמַר לוֹ אֶחָד מֵהַתּוֹשְׁבִים: בְּוַדָּאי הַמִּדְרָשׁ הָנְּךְ לְשָׁם וּמָצָא בֵּית בְּנֶסֶת הַמְּלְנָע הָצִיּרְשׁ הָלָהְ לְשָׁם וּמָצָא בֵּית בְּנֶסֶת הַמְּלְנָע הָצִיּרְשׁ בָּאַלְנָמָצ בִּית בְּנֶסֶת. לְפָנוֹת הִיא לְבִלִי הַבֵּר שֶׁבָּאן נִמְצָא בֵּית בְּנֶסֶת. לְפָנוֹת

A Shiur given the first night of Chol Hamo'ed Sukot in Givat Olga

~According to Likutei Moharan Chelek Beit Torah 8315~

Now we are learning about the bone Luz, which only benefits from the food of Motzaei Shabbat, the bone of Luz is the Sod of Techiat Hameitim, it says, "Veualm Luz Shem Ha'ir Larishona" "But Luz was originally the name of the city" (Bereishit 28, 19), Sancheiriv (when he was in the middle of mixing up the world) went passed Luz and didn't mix it up (Sotah 46b)¹⁶, Nevuchadnetzar went passed it and didn't conquer it, this is a city which is impossible to ever conquer it, and whoever lives in this city will live forever, - whoever is by this shiur will live until age 200, now we are being Mamshich the Or of Luz that you never die. The Rebbe explains this here in Torah 83 in Likutei Moharan Tinyana that through the Luz bone you

live forever, so therefore you have to eat Melave Malka. because only the Luz benefits from Melave Malka, because "Al Kol Pesha'im Techa'se Ahaya" "Love covers all transgressions" (Mishlei 10. 12), because through the Luz bone you are Zoche to Busha, and through Busha 'his blood is 'וָאַז הַשָּׁכִינָה מְכַסַה דַּמוֹ (spilt', 'וַאַז הַשָּׁכִינָה בָּאַהַבָּה הנ"ל, בָּבָחִינַת כָּסוּי דַּם, וְעַל יָדֵי' הכיסוי הזה אז 'נָתְכַּפֵּה כַּל 'פּשׁעִיו מִמֵּילָא, so therefore it is forbidden to eat Eiver Min Hachai.

And therefore Yitzchak said to Eisav "And you should make for me delicacies like I liked" (Bereishit 27, 4), that there isn't in it Eiver Min Hachai, when a person does something without Bizyonot then this is Eiver Min Hachai, "And when

¹⁵ See the whole Torah in ליקוטי מוהר"ן תניינא פ"ג brought in length after the Shiur.

¹⁶ See the Gemara in מומה מ"ו ע"ב brought after this Shiur

Hashem wants to taste from the Mitzvot Asei of an Ish Ha'Yisra'eli" then he sends him Bizvonot. because without Bizyonot this is like Eiver Min Hachai, and it is Assur to eat Eiver Min Hachai, and this is what Yosef said to his brothers that you need Shechita to permit it. - And how do you do Shechita? "So he needs that embarrassment should come upon him, which this is Shefichut Damim", ever time that a person gets Busha this is Shefichut Damim, "This is a Bechina of Shechita, which purifies the Ever Min Hachai", so that's why he asked from Fisay "Mat'amim Ka'asher Ahavti" - that there should be a lot of Bizyonot.

Yitzchak pleaded with Eisav: "Please agree to accept Bizyonot, and then make Teshuva". Because why doesn't a person do Teshuva? Because he doesn't receive Bizyonot. Without Teshuva this is Eiver Min Hachai, and Hashem also doesn't eat Eiver

Min Hachai, so in order that it shouldn't be Eiver Min Hachai vou need to receive endless Bizyonot, "And then Hashem can taste from his Mitzvot". because a person has to endless Bizvonot. receive every second another Bizayon, that every second someone should embarrass him, "And then Hashem can taste from his Mitzvot, whether Mitzvot Asei whether Mitzvot Sa'asei", and this is what Yitzchak pleaded with Eisav "Va'asei Li Mat'amim Ka'asher Ahavti" because Hashem likes to taste Mitzvot which had Bizyonot, "Ka'asher Ahavti", if person doesn't have a Bizyonot then Hashem doesn't taste from the Mitzva, a person has to have a billion Bizyonot a second.

"And then Hashem can taste from his Mitzvot Asei, whether one Mitzvat Asei whether a lot of Mitzvot", - that he will have a lot of Mitzvot, like by Brit Mila that we say by the Bracha "Vetzivanu" Al Hamila" "U'lehachniso Bibrito Shel Avraham Avinu" - two Brachot on that same Mitzvah. We explain this that it is going on the Mitzvah of Peri'ah. Because Avraham didn't do Peri'ah, it says in the Zohar in Parshat Bo that Avraham didn't do 'Peri'ah' and also by Yetzi'at Mitzrayim they didn't di Peri'ah when they did Brit Mila. So Avraham didn't do Peri'ah because he is parallel to the Mida of Chesed, and being Megale the Atara (which is the Mitzvah of Peri'ah) is Gilui Hachesed (revealing the Chesed), like it says "Eshet Chavil Ateret Ba'alah' (Mishlei 12, 4), because today (the first day) is Chesed shebe Chesed, that the Chesed which is the Sod of the Atara – "Ateret Ba'alah" is revealed, which this is Chesed shebe Chesed. And now (tonight - the 2nd day of Sukkot)) it is Chesed shebi'Gvura - which this

corresponds to Yitzchak, the whole Avoda is Chesed shebi'Gvura, "Nachamu Nachamu בַּחֲמוּ נַחֲמוּ [104 + 104]" (Yeshayahu 40, 1), is the Gematria Yitzchak – two times the Gimatria of Mano'ach מנוח [104] is the Gimatria Yitzchak¹⁷.

Rabeinu explains the whole Inyan what is this "Ka'asher Ahavti" that a person receives endless Bizvonot, before this it is Eiver Min Hachai, and Hashem doesn't eat Eiver Min Hachai, it is Asur to eat Eiver Min Hachai, even Hakadosh Baruch Hu doesn't eat Eiver Min Hachai, - all this we say to Eisav, naturally Eisav doesn't understand what we are saying to him, but for us there will be a Limud from this for us Le'dorot (for all the generations), and then we are Zoche to make Teshuva

¹⁷ And this is why we came to Giv'at Olga, because here is the He'ara of Yitzchak, because now is the He'ara of Yitzchak.

Everyone should say: "Shloshim U'me'ah Mishkala".

Me'ahavah, and all the Zedonot (purposely committed Aveirot) are turned into Zechuyot (merits).

All this Rabeinu reveals to us here in Torah 83, the Torah of the Sefer Hanisraf, this is the greatest Torah of all the Torot of Rabeinu, - this is the Torah of the Sefer Hanisraf, that R' Noson was Zoche to smell the smell of the writings that Rabbi Shim'on the Talmid of Rabeinu burnt (when Rabeinu was Niftar¹⁸). A person has to come to this world (even) only to smell the Rei'ach of the Torah, - of the Michtavim Hanisrafim

(the burnt writings). And Rabbi shimon also burnt the Sefer Hanisraf (another time)¹⁹, - a person came to this world for the Sefer Hanisraf...

All this Rabeinu says, that you have to go through Shefichut Damim, everv minute Shefichut Damim, every Shefichut Damim, second which is Bechinah of а Shechita, and this is Eiver Min Hachai, and then the Teshuva is accepted. And this is called Be'ahava. that Teshuva Hashem can be To'em from all our Mitzvot...

Supplements to the third Shiur

ליקוטי מוחר"ן תניינא פ"ג

וְזֶה: ׳הָעוֹבֵר עֲבֵרָה וּמִתְכַּיֵּשׁ בָּה, מוֹחֲלִין לוֹ׳ וְכוּ׳ (בְּרְכוֹת יב), כִּי ״עַל כָּל פְּשָׁעִים תְּכָּסֶה אַהֲכָה״ (מִשְׁלֵי י), כִּי עַל יְבִי הַבּוּשָׁה נִשְׁפְּדְ דְּמוֹ, וְאָזֹ חַשְּׁכִינָה מְכַסָּה דְּמוֹ בְּאָחַכָּה בַּנַּ״ל, בִּבְחִינַת כָּפוּי דָּם, וְעַל יְבִי כִּפוּי הַוֹּאֹת נִתְכַּסֶּה כָּל פְּשָׁעֶיו מִמֵּילָא (בְּרָכוֹת יב):

(מַהְחַלַּת סִימָן זֶה עַד בָּאן הוּא לְשׁוֹן רַבֵּנוּ, זִבְרוֹנוֹ לְבְרָבָה):

וְאָז יָכוֹל הַלֵּב לְהְתְלַהֵב בְּלְמוּד הַתּוֹרָה בְּשַׁלְהוֹבִין דְּרְחִימוּתָא, וּמֵיִם רַבִּים שֶׁהֵם בְּשַּׁלְהוֹבִין דְּרְחִימוּתָא, וּמֵיִם רַבִּים שֶׁהֵם אֲהָבוֹת וְיִרְאוֹת חִיצוֹנִיוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְהָם לְכַבּוֹת הְתְלַהֲבוֹת הַיֹּאת, בְּבְחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ח): ״מֵיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הַשְּׁרִים ח): ״מֵיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַרְכִים הוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בָּאַהְכָה הַוֹּאת, שֶׁלֹא יִשְׁלְטוּ בְּקְמוֹן עֻלֹּ בְּשְׁרָאֵל בְּאַהְבָה הַוֹּאת, שֶׁלֹא יִשְׁלְטוּ עֻלֵּיהָם זָרַע מְרֵעִים, שֶּׁהֵם בְּחִינַת מֵי הַמַּבּוֹל.

¹⁸ As recounted in ימי מוהרנ"ת ח"א סה brought after this Shiur

¹⁹ As recounted at length in היי מוהר"ן prought at the end

וּכְשֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא רוֹצֵה לְמִעִם מִמְּצווֹת עַשֵּה שֶׁל אִישׁ יִשְׂרְאֵלִי, שֶׁהוּא צַדִּיק, אֲזַי הִיא בָּחִינַת אֵיבָר מָן הַחַי, שֶׁהוּא אָסוּר בַּאַכִילָה, וְצָרִיךְ שְׁחִיטָה לְהַתִּירָה. עַל כֵּן צָרִיךְ שֶׁיָבוֹא עָלָיו בּוּשָׁה שֶׁהִיא שְׁפִיכוּת דָּמִים, בְּחִינַת שָׁחִישָה, שֶׁהִיא מְשַהֶּרֶת הָאֵיבָר מִן הַחַי, וַאֲזַי יוּכַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לִּמְעִם מֵהַפִּצְווֹת עֲשֵה שֶׁלוֹ, בֵּין מִצְוַת עֲשֵה אַחַת בֵּין מִצְווֹת רַבּוֹת, כִּי הַמִּצְווֹת נָקְרָאִים מַמְעַמִּים, כְּמוֹ שֶׁבֶּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ״ז): ״וַעֲשֵה לִי מַמְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבִתִּי״ 'מִפּּקוּדִין דַעֲשֶה', כַּמוּבָא (בִּתִקוּנֵי זֹהַר תִּקוּן כא דַף נ). וּכְשֶׁנִּשְׁפָּדְ דָּמוֹ עַל יִדִי הַבּוּשָׁה בַּנַ״ל, אֲזַי צָרִיךְּ לִשְׁמֹר, שֶׁלֹא יִינְקוּ מָפֶגוּוּ הַחִיצוֹנִים הַיִדוּעִים, שֶׁרוֹצִים לִינֹק מְזֶּה הַדָּם הַנִּשְׁפַּדְ. עַל כֵּן צָרִידְ כִּפוּי, שֶׁהַשְּׁכִינָה מָכַסָּה דַּמָהוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּשִּׁפַּדְ בָּאַהַבָה

הַזֹּאת, בְּחִינַת: כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי, כַּנַּ״ל. וְזֶה בַּחִינַת כִּסוּי דַּם: וּבְענִין שִׁפִּיכוּת דַּמִים שֵׁל יִשְׂרַאֵל יֵשׁ דְבַרִים עַלִיוֹנִים וִנָּסָתָּרִים הַרְבֵּה, בֵּין שָׁפִּיכוּת דָּמִים עַל יִדִי בּוּשָׁה, בֵּין שִׁאָר שִׁפִּיכוּת דְּמִים מַפְּשׁ. כִּי ַנשׁ כַּפָּה וְכַפָּה נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת, שָׁאֵין לְהֶם עַלְיָה כִּי אָם עַל יָדֵי שָׁפִּיכוּת דְּמִים שֶׁל יִשְרָאֵל שֶׁל אָדָם נְּדוֹל, וְלְפְּעָמִים אֵין לָהֶם עֲלִיָּה כִּי אִם עַל יְדֵי שִׁפִּיכוּת דָּמִים מַפָּשׁ. וְזֶה בִּחִינַת (יוֹמָא פו:): ׳וְדוֹנוֹת נַעֲשִיוֹ כִּוְכֵיוֹת׳. שֶׁעֵל יְדֵי הַבּוּשְׁה וּשָׁפִיכוּת דָּמִים הַשָּׁכִינָה מְכַפָּה דָּמָהוֹן בִּאַהְבָה הַנַּ״ל, ווֶה בִּחִינַת: ״עַל כָּל פִּשָּׁעִים תִּכַּפֶּה אָהַבָּה״, כַּנַ״ל, וְנִתְהַפְּכִין הַזְּדוֹנוֹת לְוְכֵיּוֹת, וָנָתְעֵלוּ הַנִּשָּׁמוֹת הַנָּפוּלוֹת, שֶׁהֵן בְּחִינַת פְּשָּׁעִים, כִּי נִתְעַלִּין וְנִתְהַפָּכִין לִוְכֻיּוֹת עַל יְדֵי בָּסוּי דָּם בָּאַהַבָּה הַנַּ״ל (עַיֵּן בִּתְקוּן כא):

סומה מ"ו ע"ב

״וֵנֶלֶהְ הָאִישׁ אֶרֶץ הַחָתִּים וַיִּכֶן עֵיר וַיִּקְרָא שְׁמָה לוּז הוּא שְׁמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה״ (שופטים א, כו) תניא היא לוז שצובעין בה תכלת היא לוז שבא סנחריב ולא בלבלה נבוכדנצר ולא החריבה

ואף מלאך המות אין לו רשות לעבור בה אלא זקנים שבה בזמן שדעתן קצה עליהן יוצאין חוץ לחומה והן מתים

ימי מוהרנ״ת ח״א סה

ּנִמְיָּד שֶׁיָצְאָה נִשְּׁמָתוֹ בִּקְדַשָּׁה וְהַתְּחִילוּ לִּפְשׁמ מִשֶּׁנּוּ בְּנָדְיוּ, בְּתוֹךְ רַעֲשׁ הַבְּכִיְּה, נְזְדְּרֵז רַבִּי שִׁמְעוֹן מִיָּד וְלָקַח הַפַּפְתֵּח וּפְתַח הַפַּמְדֶע וְהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל הַבְּתָבִים שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְנוּ בְּתַיִּיו וְהָיוּ כַּפָּה סְפָּרִים וְקוּנְּאֲרֵסִים מְפַּזְרִים וּלְקָחָם כַּצִּפְ וְהָלַךְ לְחֶדֶר אֲחֵר שֶׁהְיָה שֶׁם תַּנּוּר

בְּדֵי לְשְׂרְפָּם כַּאֲשֶׁר צִּיָּה עָלְיוֹ כַּגִּּזְכֶּר לְעֵיל וְהָלַכְהִּי גַּם כֵּן עִמוֹ בְּמֵר נָפֶשׁ בִּבְכִיָּה בְּדֵי לִזְכוֹת לִשְׁאֹב עַל כָּל פָּנִים מֵהֶעָשָׁן הַפְּדוֹשׁ שֶׁל תּוֹרְתוֹ הַנּוֹרְאָה שֶׁלֹא זָכוּ הַדּוֹר לֵהְנוֹת מֵהֶם, אוֹי לָנוּ מַה שֶׁאִבּּדְנוּ בַּעֲווֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים:

חיי מוהר"ן קסמ

 מ) בְּלֶמְבֶּרְגְּ בֵּין פּוּרִים לְפֶּסַח בִּשְׁנַת תקס״ח הַלַּךְ אֶל חֶדֶר מְיֻחָד וּבָכָה הַרְבֵּה מְאֹד שָׁם וְלֶּרֵא לְר׳ שִׁמְעוֹן וְדִמְעָתוֹ עַל לְחָיִיו וְנָאֱנַח וְאָמֵר אֵין עָם מִי לְהִתְיַעֵץ, וְסִבּּר לוֹ אָז מֵעַנְיָן בַּאֲשֶׁר שֶׁיֵשׁ לוֹ מַפֶּר בְּבִיתוֹ שֶׁאָבַד אִשְׁתוֹ וּבְנָיו בִּשְׁבִיל זֶה

בִּי נִסְתַּלְּקוּ עֲבוּר זָה, וּמָסַר נַפְּשׁוֹ עֵל זָה וְעַכְשָּׁיוּ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה לַּעֲשוֹת:

וְהָעָנְיָן הָיָה כִּי רָאָה שֶׁמֵּכְרָח לְהִסְתַּלֵק שְׁם בְּלֶטְבֶּרְגְּ אַהְ אָם יִשְרַף זֶה הַפֵּפֶּר יוּכַל לְחְיוֹת. וְעַל בֵּן הָיָה רַבֵּנוּ זִּכְרוֹנוֹ לִבְרְכָה מְסֵפָּק וְלֹא יָדַע

לָתֶת עֶצָה בִּנַפִּשׁוֹ מַה לַּעֲשוֹת, כִּי הָיָה צַר לוֹ מָאֹד לִשְׂרֹף זֶה הַפֶּפֶר הַקַּדוֹשׁ וְהַנּוֹרֵא מָאֹד מַסַר נַפָּשׁוֹ על זָה וָכוּ׳ וִעֹצֵם קַדְשַׁת וָנוֹרָאוֹת שֵׁל זָה הַכֶּפֶר אִי אֵפְשַׁר לְדַבֶּר מְזָה בַּלָל, וִאָם הָיָה נִשְּׁאָר זֶה הַפֵּפֶר בַּעוֹלָם הִיוּ רוֹאִין גְּדֻלַת רַבָּנוּ זִכְרוֹנוֹ לְבָרַכָּה עַיִן בְּעִין וְכוּ׳ הַשָּׁיב לוֹ רַבִּי שָׁמִעוֹן בְּוַדַּאי אָם יֵשׁ אֵיזֵה סְבַרָא שַׁחַיֵּיכֶם תַּלוּי בַּוָה בְּוַדָּאי מוֹב יוֹתֵר לְשְׂרֹף הַפַּפַר כִּדֵי שֵׁתִשָּׁאַרוּ בַּחַיִּים. הַשִּׁיב רַבֵּנוּ זִכְרונוּ לְבָרֶכָה עַל כָּל פָּנִים יִתְאָרֶךְ הַזְּמֵן בְּוַדַּאִי הַיִּנוּ אָם יִשִׂרֹף זֶה הַפֵּפֶר עַל כָּל פָּנִים יִהָיָה לוֹ אַרְכָּא לָחִיוֹת בָּעוֹלָם הַזֶּה עוֹד אֵיזֶה וִמַן אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן צַר לִי מָאֹד לְשָׂרְפוֹ כִּי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ גֹדֵל יִקרַת קדַשָּׁתוֹ שֵׁל זֶה הַפֵּפֶר וִאָּנֹכִי אָבַדְתִּי אָשְׁתִּי הַרָאשׁוֹנָה וּבָנַי וְכַמַּה יִפוּרִים עצוּמִים שַׁהַיוּ לִי בִּשָּׁבִיל זֶה וִכוּ׳ וִהָיָה בּוֹכֶה מִאֹד מִאֹד: וָאַחַר כָּדְ בָּא הַדָּאקּמֶיר לְבֵיתוֹ וְרַבִּי שִּׁמְעוֹן וַרַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרֶכָה הָיוּ עוֹסְקִים בְּעָנְיַן שִיחָה הַנַּ״ל וִסְפֵּר רַבִּי שִׁמְעוֹן הַדָּאקטֵיר בַּדֵרְדְ קַבְלַנַא עַל רַבָּנוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה עַל שֶׁהוּא בּוֹכֶה עַכְשָׁו בַּעָת הַזֹּאת שַׁחַלִּיוֹ כַּבָּד עַלַיו כַּל כַּדְ, וְהַדַּאקּטֵיר נָבְהַל אָז מָאֹד לְפָנֵי רַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ לְבָרָכָה. וְאַחַר כָּדְ דָבֵּר עָמוֹ הַדָּאקמֵיר קצָת וְהָלַדְּ, וַאַחַר כָּדְּ דְּבָרוֹ עוֹד רַבִּי שָׁמִעוֹן וְרַבֵּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבַרַכַה וְהוּא זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה הָיָה בּוֹכֶה הַרְבֵּה הַרְבֵּה מאד:

וַאַתַר כָּדָ אָמַר לְרַבִּי שָׁמְעוֹן אָם כֵּן אֵפּוֹא הֵא וְאַל יַעַצָּרְדּ הַנֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג וְרוּץ מְהַרָּה חוּשָׁה לְבָּרֶסְלַב וְתָבוֹא לְשָׁם וְתַקַּח שְׁנֵי סְפָּרִים אֶחָד מַנַּח בָּהַקּאמָאדֵע וִהַשָּׁנִי מַנַּח בִּתוֹדְ תַּבַה שֵׁל בַּתִּי אַדָל, וָתַקַּח אוֹתַם וִתְשָׂרֹף אוֹתַם. וּשְׁנֵי

לָדְ הַמַּפָתָת שֵׁל הַקַּאמָאדֶע (אַרוֹן) שֶׁלִּי וְלֵדְּ מָהֶרָה חוּשָׁה אַל תַּעָמֹד וְתִשְׂכֹּר עַנָּלַה לְבָּרְסְלַב

הַסָּפַרִים הַיוּ אֶחַד כִּי אֶחַד הַיַה מוּעתַק מֶחֲבֶרוּ יָתָה עַל יָדִי שַׁזָּכִיתִי לְהַעִתִּיק אֱצְלוֹ אַךְּ תֵּבֶף אַחַר (וְהַהַעִתָּיק אֱצְלוֹ אַךְ תַּבֶף אַחַר שֶׁהֶעָתַּקְתִּיו לָקַח שִׁנִיהֵם הַיִּנוּ סֵפֶר בְּתִיבַת יָדוֹ הַקַּדוֹשׁ וְהַסֵּפֵר שֶׁהֶעְתַּקְתִּי וּטְמָנָם שְׁנֵיהֶם אֶצְלוֹ וְאֵלוֹ שְׁנֵי סְפָּרִים צְוָּה לִשְׂרְף) אַד לְמַען הַשָּׁם הָוַדָּרֵז מָאֹד בַּוָה וְהְוָהִיר אֵת רַבִּי שָׁמִעוֹן מָאד לְבַל יָהְיָה חַכַם בַּוָה הַיִנוּ שֵׁלֹא יִתְחַבֵּם לְשַׁנּוֹת דְבָרִיו חַם וְשָׁלוֹם לְבִלִי לְשִׂרֹף אֵיזֶה עָנָיָן וּלְנָנָזוֹ אֶצְלוֹ רַק יִקַיֵּם דְּבָרָיו בִּזְרִיזוּת נְּדוֹל:

וְתַבֶּף חָלַדְּ רַבִּי שִׁמְעוֹן בִּוֹרִיזוּת נְּדוֹל וְשָּׂכַר עגלה לַבַּרְסַלָב לְבֵית רַבָּנוּ זָכְרוֹנוֹ לְבַרַכַה וּבבוֹאוֹ לַדַאשִׁיב שַׁהַיא סמוּדְ לַבַּרְסַלב נפל רבּי שָׁמָעוֹן פָּתָאוֹם וָהָשֵּל על ערש דְוַי וַלֹא הַיַה וָכוֹל לַקוּם. וְהָבִין שֶׁהוּא מַעשֶׂה בַּעל דַּבַר שָׁרוֹצִין לְמַנָעוֹ מִלְּקַיָּם דְּבַרִיוֹ (פַּיָדוּעַ לְנוּ כְּבָר שֵׁעַל בָּל מַה שֶׁצִּוָּה רַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה לַעֲשוֹת, יֵשׁ עַל זֶה אֲלְפִים וְרַבְבוֹת מִנִיעוֹת גִּדוֹלוֹת מִאֹד, בְּפָרָט עַל דָּבָר גָּדוֹל כָּזֵה שֵׁחַיֵּי רַבּנוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה הָיוּ הְּלוּיִים בָּזֶה) וְצָוָּה רַבִּי שָׁמִעוֹן לָהַנָּיחַ אּוֹתוֹ עַל הָעַנָּלָה לִנְּסֹעַ לְבְּרֶסְלַב כִּי הָתִיַשֵּׁב שָׁהוּא יִהְיֶה מֻנָּח עַל הָעַנָּלָה וִיפַע לָבָּרֶסְלַב כָּל עוֹד נַפְשׁוֹ בּוֹ. וְהָיָה מְצַבֶּּה רַק שַּיָבוֹא לִבָּרֶסְלַב שֵׁיוּכַל עַל כַּל פַּגִים לְצוּוֹת לַאֲחֶרִים שֵׁיִשְׂרְפוּ הַפְּפָרִים לְפָּנָיו:

וְכֵן הַיַה שֶׁהְנִּיחוּ אוֹתוֹ על הַעַגַלָה וְנַבַע לְשָׁם וּבָבוֹאוֹ לְבַּרֶסְלֵב חַזֵר תֵּכֶף לְאֵיתַנוֹ וְהָבָרִיא בַּבַתִּחְלָּה וְלַקַח שָׁנֵי הַסִּפַּרִים וּשְׂרַפַם שָׁנֵיהֵם [אוֹי לָנוּ שֵׁלֹא זָכִינוּ שֵׁיִּשָּׁאֵר אוֹר הַזֵּה שֵׁל הַסֵּפֵּר [הַדֶּה וּבַעֲווֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נָּזִרוּ עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם לְשָׂרְפוֹ (בְּתַב יַד) וְאָמֵר רַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ לְבַרַכַח שׁוַה הַפַּפַר לא יָהָיָה עוֹד בַּעוֹלָם חַבַּל על בַּעַװנותִינוּ הַרַבִּים אֲבֶדָה שֵׁאֵינָה חוֹוַרֶת וָאַמַר שׁוָה הַפַּפֶּר בְּהַכָרַחַ לְשַׂרְפּוֹ וְוָה הַסֶפֶר לִקּוּמֵי מוהַר״ן יִהְיָה נִדְפַּס וַיִּתְפַּשֵּׁמ בַעוֹלַם:

To send a request for a beracha or to ask a question from Rabbi Berland Shelita in English. Israel: 972583316334 USA: 19172849657 UK: 442382280223

Email: pidyonravberland@gmail.com

For comments and to receive this pamphlet to your mail: SparksofLight318@gmail.com For donations please phone: (972) 5832 89318